

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

SIKINTI İÇİNDE YAŞAMANIN SEBEBİ

Es-selamu aleykum ve RahmetuLlahi ve Berekatuhu.

Euzu bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. Bismillāhi r-Rahmāni r-Rahīm.

Ve s-salatu ve s-selamu ‘ala Rasulina Muhammed’in Seyyidi l-evveline vel ahirin.

Meded yā ResūlaLlāh, meded yā Sādāti ‘Ashābi ResūliLlāh, meded yā Meşāyihinā,

Destur Mevlāna Şeyh Abdullāh el-Fa’iz ed-Dağistāni, Şeyh Muhammed Nazım el-Hakkani. Meded. Tarikatuna es-Sohbe vel hayru fil Cemiyeh.

Euzu bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. Bismillahi r-Rahmani r-Rahim.

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا

‘Vemen a’rada ‘an zikrî fe-inne lehu ma’îşeten dankân’, ‘Kim de benim kitabıma sırt döner ve beni anmaktan uzak durursa, şüphesiz dünyada onun için sıkıntılı, dar bir geçim vardır.’ (Kur’ân 20:124). Şadaka Llāhu l-‘Azīm.

Allah Azze ve Celle’yi unutup dünyaya dağılan hayatı sıkıntılı olur, diyor Allah Azze ve Celle. Allah’ı ﷻ unutan insan hiçbir zaman mutlu olmaz. Çünkü her dakika hatırlaması bile günde bir defa hatırlamalıdır. Yok günde bir defa, hafta bir defa, ayda bir defa, hayatta hiç hatırlamayanm hiç kaale almayan çoğu insan öyledir. Onun için, daima sıkıntı’da insanlık.

İnsanların meselesi odur. Çünkü Allah Azze ve Celle herşey O’nun Elinde. Sana güzellik veren O ﷻ, iyilik veren O ﷻ, nimetlerini veren O ﷻ. O’nun sen aklını düşünüp Allah’a ﷻ şükür etmek yerine hiç aklına gelmez. Sırf kendi derdinle işte şöyle “Bu pahalı, bu ucuz. Bu güzel, bu kötü” diye hayatını sürdürürsün ama sıkıntı da olarak. Ferahlık yok, güzellik yok. Daima sıkıntı, kavga, kıyamet, insanlarla geçinmemek, insanlara sövmek, onlara sana söver, aile içinde, karı koca arasında iyilik olmaz. Hepsi bu Allah Azze ve Celle’yi hatırlamadıkları için.

Allah Azze ve Celle’yi hatırlasa zikretseler - Zikr demek, Allah’ı ﷻ hatırlamak. Allah Azze ve Celle’yi hatırlamak. Onun aklına olunca insanın “Allah Azze ve Celle beni görüyor, beni işitiyor.” ‘الله حاضري، الله ناظري، الله معي’. “Allāh ﷻ hāziri, Allāh ﷻ nāziri, Allāh ﷻ ma’î”, “Allah ﷻ benimle hazırır, Allah ﷻ beni görüyor, Allah ﷻ benimledir.” “Allāh ﷻ benimle” diye bilsen, bilse insan sen o vakit her şey kolay olur, güzel olur. Başka türlü, ne kolay olur ne güzel olur.

Bu dert, en büyük dert, Allah Azze ve Celle’yi hatırlamamak, zikretmemek odur. Onun için, bu dünya şimdiler daha günden güne daha kötü oluyor. Çünkü daha önce

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

insanlar hatırlardı Allah Azze ve Celle'yi zikrederdi. Şimdi çok “ما لا يعني”, “Ma la yani”, başka şeyi meşgul edecek şeyler çok oldu. İnsan unutuyor, Allah Azze ve Celle'yi unutuyor. Başka şeylere dalıyor. “Şunu yapayım, bunu da yapayım” derken kendi sıkıntıya girmiş oluyor. Nasıl kurtulacağım diye uğraşıyor. Uğraştıkça batıyor. Allah muhafaza etsin insanlara, hidayet versin ki mutlu olsunlar inşaAllah.

Ve-min Allahi t-tevfik. El-Fatiha.

Mevlana Şeyh Muhammad Adil er-Rabbani
16 Ağustos 2025/ 22 Safer 1447
Sabah Namazı – Akbaba Dergahı, İstanbul